

Bijenwas en Cera Rica Noda Co Ltd

Cera Rica Noda is een Japans bedrijf dat al 167 jaar werkt met was van plantaardige en dierlijke herkomst. Men vindt de kwaliteit van deze was veel beter dan die van synthetische producten op basis van aardolie. Het bedrijf wil door het ontwikkelen van nieuwe toepassingen van natuurlijke was in de moderne industrie, een actieve rol te spelen in de ontwikkeling van de bijenhouderij, wereldwijd en met name in de ontwikkelingslanden.

Cera Rica Noda Co Ltd heeft in 1994 een mondiale wedstrijd voor bijenwas uitgeschreven met het doel een nieuwe kwaliteitsstandaard hiervoor te ontwikkelen. De inzendingen waren in Lausanne op de Apimondia-expo te zien. Uit de ingezonden wasmonsters bleek dat er veel variatie is in was, wat betreft zuurgraad, verzeping, ontkleuring, kleurstabiliteit en geur. Deze variaties zijn van direct belang voor het gebruik van was in cosmetica, voedsel en bij industriële toepassingen. Het vaststellen van deze verschillen was een belangrijk resultaat van deze wedstrijd. Een nieuwe standaard voor ruwe bijenwas vraagt verdere studie. Hierbij zouden verschillen in de eigenschappen van bijenwas verklaard moeten worden door na te gaan van welke bijenrassen de was afkomstig is, op welke planten de bijen gevlogen hebben en de manier waarop de was is geogst. Toen begin dit jaar de uitslag van deze wedstrijd kwam, bleek Marieke Mutsaers van de Bijenvereniging Noordoostpolder en omstreken een van de prijswinnaars te zijn. Zij won een tweede prijs (US\$ 1000 en een zilveren plak) met een monster bijenwas van 1,3 kg uit Nigeria, waar zij ten tijde van de inzending woonde. De was is gesmolten via de waterbadmethode en handgeperst uit geslingerde en geperste honingraten uit bovenlattenkasten (top-bar hives). De redactie feliciteert Marieke Mutsaerts met deze prijs en wenst haar succes met haar werk voor de bijenteelt in Nigeria.

Package bees uit Chili voor Europa

Door zijn geografische ligging is Chili het enige Zuid-Amerikaanse land waar de geafricaniseerde bij niet is binnengedrongen. Men heeft er geen Amerikaans vuilbroed en de tracheeënmijt is er onbekend. Een ideale situatie om bijen, op de wijze van package bees te exporteren. Met het begrip package bees, pakketbijen, bedoeld men 2 of 3 pond bijen met een koningin en voer in een kistje van hout en gaas. Het kistje is de verpakking voor het verzenden van bijen.

Vanuit het kistje worden de bijen op een kast gezet en kunnen dan uitgroeien tot een volk. Op het Apimondia congres in Lausanne ontmoetten Chileense imkers hun Spaanse collega's. Deze hadden die zomer grote verliezen aan bijenvolken te verwerken gekregen vanwege het zeer warme weer. De Spanjaarden maakten hun verliezen goed door 700 stuks pakketbijen (lees 700 volkjes) uit Chili te bestellen. Op 1 maart werden de kistjes bevolkt met een gemerkte moeder en bijen. Behalve suikersiroop met Fumidil-B, kregen ze ook een strip Apistan mee. Op 5 maart werden ze overgevlogen naar Spanje. Daar werden ze naar twee imkers gebracht, die er hun kasten mee bevolkten. Bij een controle vier dagen later waren de bijen volop aan het bouwen en de moeren aan de leg. Een maand later gingen de honingkamers erop en nog eens zo'n tijd later werd de eerste honing ervan geslingerd. Een mooi voorbeeld van een snelle voorjaarsontwikkeling, maar ook van moderne ontwikkelingen in de bijenhouderij. Bloemen uit Aalsmeer, vandaag geplukt, morgen te koop in New York. Bijen uit Chili, vandaag verzonden, morgen vullen ze een honingkamer in Amsterdam.

Bron: *American Bee Journal*, april 1999.

Varroamijt ook resistent voor Amitraz

Onderzoekers van het onderzoekscentrum voor subtropische landbouw in Weslaco in Texas hebben een nieuwe resistentie van de varroamijt ontdekt. Bij een veldproef om na te gaan of mijten, die resistent zijn voor Apistan, met Amitraz en coumaphos (de werkzame stof in Perizine) onder controle gehouden kunnen worden, verkreeg men een onverwacht resultaat. Alleen bij de groep volken die men met coumaphos behandelde, verkreeg men een bevredigend bestrijdingsresultaat van 97%. Bij de volken die met Amitraz behandeld waren was dat maar 75%. Controle van de veldproeven in het laboratorium bevestigde het bange vermoeden dat deze mijten ook resistent waren voor Amitraz. Hoever deze resistente mijten zich inmiddels verbreid hebben over de VS is niet bekend. Om te voorkomen dat de mijten ook resistent worden voor coumaphos wil men de volken jaarlijks afwisselend behandelen met coumaphos en een ander middel. Naar dat andere middel is men nog op zoek. Het Amerikaanse toelatingsbeleid voor bestrijdingsmiddelen is daarbij een niet gemakkelijk te nemen horde.

Bron: *American Bee Journal*, april 1999